

ת"פ 47409/12/16 - מדינת ישראל נגד דוד עומר דגמי, תומר ברכה, אסף קמפה- עניינו הסתיים ביום 22/6/17, אלאון לוגסי

בית משפט השלום בראשון לציון

10 יולי 2017

ת"פ 47409-12-16 מדינת ישראל נ' דגמי(עציר) ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשמים

1. דוד עומר דגמי (עציר)
2. תומר ברכה
3. אסף קמפה- עניינו הסתיים ביום 22/6/17
4. אלאון לוגסי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עומר סגל רוזנבלום

ב"כ נאשם 1 עו"ד שי נודל

ב"כ נאשם 2 עו"ד איצקוביץ

ב"כ נאשם 4 עו"ד סננס

הנאשמים 1 ו-2 הובאו על ידי השב"ס

אין התייצבות לנאשם 4

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין של הנאשמים 1 ו-2

הנאשמים הודו והורשעו ביום 22.6.17, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, כאשר נאשמים 1, 2 ו- 4, הורשעו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), וכן בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות בצוותא, עבירה לפי סעיף 379 + 382 לחוק העונשין, נאשם 3, הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין.

עמוד 1

באשר לנאשם 3, הצדדים הגיעו להסכמה לעניין העונש ועתרו במשותף להטלת עונש מאסר לתקופה התואמת את ימי מעצרו, תקופה של 50 ימים, מיום 8.12.16 ועד ליום 25.1.17, עוד גזרתי על נאשם זה, עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים, למשך שנתיים, חתימה על התחייבות בסך ₪ 10,000 להימנע מלעבור העבירה בגינה הורשע למשך 24 חודשים.

בדיון שהתקיים לפניי ביום 22.6.17 נשמעו טיעונים לעונש בעניינם של נאשמים 1, 2 ו- 4.

עובדות כתב האישום:

1. מרדכי (מורדי) מור (להלן: "מור") הינו בעליו של עסק למתן שרותי מטבע (צ'ינג') בקניון "הזהב" בראשון לציון (להלן: "העסק"). בתקופה הרלוונטית לכתב אישום ובמהלך מספר חודשים עובר לכך ביקש מור למכור העסק.

2. לשם כך הסתייע מור בחברו הטוב, דינו קאסטלאנו (להלן: "קאסטלאנו").

3. במהלך מספר חודשים עובר ליום 3.12.16, נפגשו מור וקאסטלאנו עם הנאשם 1, אשר התעניין ברכישת העסק. ביום 3.12.16, נדברו מור וקאסטלאנו עם הנאשם 1 להיפגש פעם נוספת באותו יום, אך לבסוף נדחתה פגישה זו ליום המחרת.

4. בעת הזו או עובר לכך, במועד אשר אינו ידוע למאשימה במדויק, קשרו הנאשמים קשר בינם לבין עצמם וכן עם אחרים (להלן: "הקושרים"), לפיו יארבו למור וקאסטלאנו ויתקפו אותם בחניון בחוף הים בראשון לציון (להלן: "החניון").

5. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 4.12.16, בשעה 15:05 או בסמוך לכך, שוחח הנאשם 1 עם קאסטלאנו וקבע עמו כי יפגשו, יחד עם מור, בסמוך לאחר השיחה, במסעדה על חוף ימה של ראשון לציון (להלן: "הפגישה").

6. מור וקאסטלאנו, יחד עם בר שטרית (להלן: "שטרית"), חברו של מור אותו התכוונו להסיע למקום עבודתו לאחר הפגישה, נסעו ברכבו של מור מסוג קדילאק, מספר 51-555-70 (להלן: "הרכב") לפגישה.

מור וקאסטלאנו נשאו עימם באותה עת אקדח מסוג סמית' אנד ווטסון מס' SAA6847 (להלן: "האקדח").

7. לשם קידום הקשר הגיעו הנאשמים 1, 2 ו- 4 וכעשרה מקושרים האחרים (להלן: "החבורה")

לחניון כשהם עומדים בנקודות שונות ברחבי החניון והמתינו למור וקאסטלאנו, כשהם חמושים באלה וחלקם חובשים קסדות אופנוע, וכולם לובשים בגדים כהים וחלקם עוטים ברדסים (קפוצ'ונים).

8. מור וקאסטלאנו נסעו ברכב, כאשר לשם קידום הקשר, שוחח הנאשם 1 עם קאסטלאנו במהלך הנסיעה וכיוון את מור וקאסטלאנו להגיע לחניון.

9. בשעה 17:22 או בסמוך לכך, נכנסו מור וקאסטלאנו לחניון, עצרו את הרכב ויצאו, יחד עם שטרית מהרכב, מיד ניגשו אליהם מספר גברים מהחבורה, אשר הורו לשטרית להסתלק. שטרית נכנס לרכב והצטנף במושב האחורי. בשלב זה התקבצו אנשי החבורה מכל רחבי החניון וניגשו אל עבר מור וקאסטלאנו והחלו לתקוף אותם, תוך שהם מכים אותם באמצעות ידיהם.

10. בשלב זה שלף קאסטלאנו את האקדח וירה מספר יריות באוויר. החבורה התפזרה מיד לכל עבר. קאסטלאנו ירה מספר יריות לעבר חלק מהגברים הבורחים.

11. במעשיהם האמורים לעיל קשרו הנאשמים קשר לפשע וכן תקפו בצוותא חדא את מור וקאסטלאנו, כאשר היו נוכחים בתקיפות שניים או יותר.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

12. הנאשמים הורשעו לאחר שהודו בכתב אישום מתוקן, מסיבה שאינו ברורה קשרו הנאשמים קשר, במטרה לבצע למור וקסטליאנו מארב לשם תקיפתם, לכך חברו הנאשמים, יחד עם 10 נוספים, התמקמו בסמוך לחניון כלי רכב במערב ראשון לציון, קרוב לים, חלקם חובשים קסדות, אחד מהם חמוש באלה והמתינו להגעתם של מור וקסטליאנו.

13. הנאשם 1, הוביל וכיוון את מור וקסטליאנו שהגיעו ברכב, לנקודת המארב, כאשר הגיעו לחניון, התקבצו הנאשמים והאחרים סביב הרכב, סגרו עליהם ומיד לאחר יציאתם מהרכב, ולאחר שסילקו מהמקום את אחד מנוסעי הרכב שהיה ברכב, תקפו הנאשמים והאחרים את מור וקסטליאנו באמצעות ידיהם, כעבר מס' שניות, הוציא קסטליאנו אקדח, ירה מס' יריות באוויר וכך הסתיים האירוע.

14. הנסיבות החמורות עניינן בהתארגנות העבריינית ובפוטנציאל הנזק של הנאשמים והאחרים. מדובר בחבירה של קבוצה גדולה של אנשים, לבושים שחור באופן מתואם, מזמינים קורבנות במסווה של פגישה, הכל לשם פגיעה בקורבנות. באמצע יום, באזור מגורים, אל מול אזרחים, שכנים וילדות.

15. ביצוע מעשה תקיפה בחבורה, טומן בחובו חומרה נוספת, שעה שיחיד מעודד ומחזק את האחרים. יש ליתן משקל רב למשמעות העומדת מאחורי התארגנות שכזו ומפגש כזה, לא מדובר בקטטה ארעית ברחוב, אין מדובר בתגובה להתגרות, כי אם בקבוצת נאשמים ואחרים, שהגיעו איש איש מביתו, בהזמנה, באמצעות כלי רכב ואופנועים לנקודת מפגש והמתינו שם לקורבנות. לא כל אדם ולא כל עבריין יכול לארגן כזו קבוצה כאשר הנאשמים דנן כן יכולים. שיקול נוסף לחומרה, בענין הנאשמים, דהיינו, פוטנציאל הסיכון במעשים.
16. יש ליתן את מירב המשקל לפוטנציאל הנזק הגלום במעשים, העובדה שקורבנות העבירה לא נחבלו או נפגעו קשה טמונה בעובדה כי אחד מהם שלף אקדח וירה באוויר.
17. לטענת המאשימה, אין מקום לזקוף התנהגות הקורבנות במהלך האירוע לזכותם של הנאשמים, הנאשמים הם שיזמו את המפגש, תכננו לבצע בקורבנות "כיפה אדומה" ותכננו לפגוע בהם. העובדה כי אחד מהקורבנות הגיע כשהוא מצויד בנשק ועשה בו שימוש רק לאחר שהותקף בברוטליות יכולה ללמד על חומרת האירוע.
18. ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה בעניינו של נאשם 2 הנו בין 12 חודשי מאסר בפועל ל - 24 חודשי מאסר בפועל, בעוד שמתחם הענישה בעניינם של נאשמים 2 ו - 4 הנו בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד ל - 24 חודשי מאסר בפועל. לצד מאסר מותנה וקנס כספי.
19. בקביעת עונשם של הנאשמים בתחום המתחם, ייאמר לזכותם כי לקחו אחריות ולא ניהלו הוכחות בתיק, לחובתם יש לזקוף את העבר הפלילי המכביד.
20. המאשימה עותרת כי על הנאשם 1 יוטל עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים, מאסר מותנה וקנס ועל הנאשמים 2 ו - 4 יוטל עונש מאסר לתקופה של 11 חודשים, מאסר מותנה וקנס.

טיעוני ההגנה לעונש:

טיעוני הנאשם 1:

21. ב"כ הנאשם 1 טען כי המאשימה מנסה להציג המתלוננים, כעוברי אורח תמימים, ואולם, עוברי אורח תמימים לא מגיעים לפגישה עם אקדח ושתי מחסניות, סכינים וגז מדמיע, לא בורחים מהמטרה ועוצרים רק לאחר שוירים בגלגלי הרכב.
22. אותה אלה שאחד מהאנשים שהיו באזור החזיק, כלל לא הייתה באזור של המתלוננים, אף

העובדה כי חלק מהמעורבים הגיעו עם קסדה לראשם, אין בה כדי להוות נסיבה מחמירה שכן, כל מי שרוכב על אופנוע מגיע כשעל ראשו קסדה. אף אחד מהמתלוננים לא נפצע, כנגד אף אחד מהמתלוננים לא הופעל נשק חם או קר, היו דחיפות אולי סטירה אולם, גם אגרוף משאיר אדמומיות/המטומה זה מה שיש בכתב האישום. הרף שהינו הנמוך ביותר שיכול להיות.

23. המאשימה מנסה לייחס לנאשם חומרה יתרה ואולם כל שניתן לייחס לו הינה שהוא שוחח עם המתלוננים וכיוון אותם לחניון, ומשכך אין מקום לקבוע כי רף הענישה שלו עומד על 14 חודשי מאסר בפועל, כבקשת המאשימה.

24. ב"כ הנאשם 1 הציג לבית המשפט פסיקה, שלטענתו, ניתן ללמוד ממנה על מתחם העונש ההולם, תוך שהוא מדגיש כי המיוחס לנאשמים בפסיקה שמובאת הינו חמור יותר, רף הענישה לטעמו הינו מעונש ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות.

25. לטענת ב"כ הנאשם 1, הרי שהנאשם 1 יושב כבר שבעה חודשים במעצר ממש. עוד הוסיף וטען ב"כ הנאשם 1, כי אם כתב האישום בנוסחו הנוכחי היה מוגש בתחילת ההליכים, סביר להניח כי הנאשם 1 לא היה יושב במעצר ובוודאי שלא עד לתום ההליכים המשפטיים. לפיכך עותר ב"כ הנאשם להסתפק בימי המעצר, להטיל על הנאשם מאסר מותנה.

26. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם אמור היה להתחתן מספר ימים קודם לדיון ובעקבות מעצרו בוטל האירוע, המחיר שהנאשם 1 שילם הוא כבד מאוד.

ב"כ הנאשם 2:

27. ב"כ הנאשם 2 הדגיש כי המתלוננים הגיעו למקום כשהם מזוינים, מדובר באירוע דו שלבי, כאשר המתלון ירה באוויר וגם ירה לעבר האנשים שהיו באזור.

28. כתב האישום מתאר אירוע נקודתי, אין המדובר באירוע מתמשך או אירוע מתפתח, אלא אירוע ברור, שבסיומו הנאשמים נסו על נפשם. הפגיעה בערך המוגן הינה מאד נמוכה, יש לקחת בחשבון את העובדה כי מדובר באירוע שהיה בידיים חשופות, לא נגרמה פגיעה/פציעה/נזק גופני. לא נגרם כל נזק למתלוננים, ההפך הוא הנכון, לנאשמים נגרם נזק נפשי, בהתחשב בכך שנורו עליהם כדורים חיים.

29. באשר לנאשם 2, הרי שמדובר באדם צעיר, בן 26.5 שנים, נשוי ואב לילד בן שנה, בשנים האחרונות התרחק מעולם הפשע, עבירת האלימות היחידה בעברו בוצעה עת היה כבן 15 שנים.

30. הפגיעה במשפחתו של הנאשם 2 הינה קשה, הן מבחינה כלכלית, בהיות הנאשם 2 המפרנס העיקרי, מעצר הבית היה אצל הורי רעייתו, כאשר המשפחה כולה נתמכה כלכלית על ידי הוריה של רעייתו, שאינם ברוכים כלכלית, כתב האישום כמעט שגרם למשבר זוגי, תוך שהנאשם 2 הבין כי זו הפעם האחרונה שהוא ייכנס ו/או יקלע לסיטואציה כזו.

31. הנאשם 2 נטל אחריות על מעשיו, הוא מביע חרטה בגין מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר מביהמ"ש, חסך זימון והעדת עדים ובסופו של יום למעשה כבר נענש דיו.

32. ב"כ הנאשם 2 טען כי מתחם הענישה בעבירות מסוג זה הוא בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל, שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות. יש להתחשב בישיבתו הממושכת של הנאשם 2 במעצר כמו גם במעצר בית מלא ולהשית עליו עונש מאסר מותנה וקנס נמוך.

חוות דעת הממונה

33. בעניינו של הנאשם 2, תומר ברכה, הוגשה חוות דעת ממונה, ממנה עלה כי הוא נמצא בלתי כשיר לביצוע עבודות שירות.

קביעת מתחם העונש ההולם

34. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצעו הנאשמים, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, גם במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

סעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט'".

35. בשנים האחרונות, ניכרת מגמה ברורה של החמרה בענישה בעבירות אלימות באופן כללי. בית המשפט העליון קבע לא אחת כי ככלל ענישה זו צריכה לכלול רכיב משמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה - (ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], (ניתן ביום 13.1.14), ע"פ 6971/13 עמרן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], (ניתן ביום 23.9.14), ע"פ 4061/12 בדארנה נ' עמוד 6

מדינת ישראל [פורסם בנבו], (ניתן ביום 4.9.12).

36. נקבע לא אחת, כי נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי כי ידע, כל מי שיורשע בעבירת אלימות, שבתי המשפט ייטו להטיל עליו עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריה (ע"פ 7555/11 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 18.7.12, ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 20.7.05).

37. בית המשפט מגבש את דעתו ביחס לעונש הראוי, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, הרקע לאירוע, הרקע של הנאשמים שעומדים לתת את הדין, אופיים, עברם הפלילי, סיכויי החזרה לביצוע מעשים דומים, אל מול הסיכוי לחזרה למוטב, תוך איזון בין שיקולי הענישה השונים, מאידך, תוך מתן ביטוי הולם לשיקולים שבאינטרס הציבורי.

38. בענייננו, לא יכולתי להתעלם ממהות האלימות, כפי העולה אף מכתב האישום המתוקן, נכון אמנם כי בפועל, לא נגרמו כל חבלות למתלוננים וכי המדובר בתקיפה סתם. הרקע לכתב האישום ואופן קשירת הקשר, מהווים את החומרה העיקרית של העבירה.

39. **הערכים החברתיים שנפגעו** בגין העבירות בגין הורשעו הנאשמים, עניינם הגנה על שלמות החיים והגוף ועל תחושת הביטחון האישי. חומרה יתרה קיימת במעשי אלימות כאשר אלה מבוצעים בצוותא.

כאמור לעיל, בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה הטמונה בעבירות אלימות, שכן עניין לנו בתופעה שהפכה ל"רעה חולה" בארצנו, יוצרת בקרבה חרדה ואווירה קשה ומכרסמת ביסודותיה.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 3863/09 מד"י נ' חסן (פורסם בנבו, 10.11.09):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה... זה נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה".

וכך באו הדברים לידי ביטוי בע"פ 7639/13 מחמוד אמארה נ' מד"י (פורסם בנבו, 7.5.14):

"עבירות של אלימות חסרת פשר המתפרצת ברגע הן איום מתמיד על שלווה חיה של האזרחים, כמו גם על ביטחונם האישי. מבית משפט זה צריך לצאת מסר ברור של אי-השלמה עמן, מסר המתבטא לא רק במלים, אלא גם במדיניות הענישה הלכה למעשה".

כאמור, בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת משימוש באלימות ומשכך על חובתם של בתי המשפט, כאמורים על אכיפת החוק במדינה, לפעול בנחרצות ובתקיפות בנגע האלימות על דרך הטלת עונשי מאסר ממושכים ההולמים את חומרת המעשים:

"בית המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי ששורשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו". (ע"פ 8314/03 בן עווד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 7.6.05).

40. **בחינת נסיבות ביצוע העבירות** מעלה כי עצמת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית, עסקינן במעשה אלימות בריונית של הנאשמים כלפי המתלוננים שאמנם לא הסתיימה בנזקים גופניים ואולם, התכנון מראש, ההתארגנות העבריינית והסכנה הגלומה שהייתה צפויה מהתרחשות האירועים משווה את חומרת האירוע.

41. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ובהתחשב בפרמטרים לקביעת **מתחם העונש ההולם** את מעשי הנאשמים, מצאתי כי אכן אין בפסיקה אירועים הדומים לאירוע שלפניי שיש בהם כדי ללמד על מתחם הענישה המדויק, ואין חולק כי הצדדים חלוקים ביניהם, כמזרח ממערב, באשר לאופן חישוב המתחם.

יחד עם זאת, לאחר שעיינתי בפסיקה אותה הציגו הצדדים אני קובע כי מתחם הענישה עומד בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

42. עוד ראוי לזכור כי אמנם הענישה היא אינדיבידואלית וכי אמנם יש לבחון כל מקרה לגופו, אולם חברה השואפת להרתיע את פרטיה מפני ביצוע עבירות אלימות בתוכה חייבת לנקוט בענישה ממשית ובלתי מתפשרת ותפקידו של בית המשפט הוא להביא זאת לידי ביטוי בפסיקותיו. המקרה הנדון מתאר מצב בו ארבעת הנאשמים ואחרים נוספים, קשרו קשר, זימנו את המתלוננים למקום האירוע, העובדה כי הנזק שנגרם הינו נמוך, אין בה כדי להצדיק ולו קמעה מעשיהם, התנהגותם והעובדה כי האירוע יכול היה להסתיים באופן חמור ביותר. ומנגד, שמתי לנגד עיניי את העובדה כי אחד מהמתלוננים, הגיע

כשהוא מצויד בנשק חם, ירה באוויר ובכך הסתיים האירוע.

43. במסגרת השיקולים שקלתי בין היתר את גילם של הנאשמים, עברם הפלילי, האחריות שנטלו לאחר הליך גישור ארוך שנעשה, תיקון כתב האישום, החרטה הכנה שהביעו לפני בית המשפט על מעשיהם, העובדה כי אך במזל, לא נגרם נזק בלתי הפיך ו/או נזק אשר דרש טיפול במתלוננים.

44. עוד שמתי לנגד עיני את המחיר האישי אותו שילמו הנאשמים, העובדה כי שהו במעצר מלא תקופה לא מבוטלת, כאשר הנאשם 1 עודנו במעצר והנאשמים 2 ו-4 מצויים במעצר בית מלא.

עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם 1 ביטל אירוע חתונה, משפחתו של הנאשם 2 כמעט שהתפרקה, נוכח היעדר היכולת לפרנס את בני משפחותיהם.

45. ב"כ הנאשמים ביקשו להביא את התקופה בהם שהו במעצר בית בחשבון לעניין ריצוי העונש ואני סבור כי יש להתחשב בכך במסגרת גזירת הדין, בעניין זה אני מוצא להפנות לע"פ (ים) 40959-11-14 **אביעד קנפו נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 16.4.15) והדברים המובאים שם, כלהלן:

"לאחרונה דנתי בשלושה מקרים שבהם היה צריך "לתרגם" את תקופת מעצר הבית הארוכה כשוות ערך לימי מעצר. לא מצאתי "מפתח" בפסיקה לתרגום מלא, האם מדובר ביחס של אחד לשלוש או יחס דומה (ראה: ת.פ. 53874-12-13 מדינת ישראל נ' מיכאל סוויסה [פורסם בנבו] (2014) ברישא של פסקה 73, שם הזכרתי פסק דין קצר של בית המשפט העליון, שבו "המיר" מעצר בית של שנה שבית משפט מחוזי לא התייחס אליו בגזר דינו, בכך שהפחית מן המאסר הכולל שישה חודשי מאסר בפועל (ע"פ 1268/99 שמעון מזור נ' מדינת ישראל) [פורסם בנבו]; ת.פ. 1304-05-14 מדינת ישראל נ' מאור הלר [פורסם בנבו] (2015) פסקה 104; ת.פ. 51324-11-13 מדינת ישראל נ' ישראל אברמוב [פורסם בנבו] (2015) פסקאות 220-221).

כתבתי בפרשת סוויסה (שם, בסוף פסקה 73): "העונש שנקבע בתיק זה, דהיינו: חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות, אינו משקף את מלוא חזות כל הענישה. התמונה הכוללת היא זו: חודש מעצר מאחורי סורג וברית, ובעקבותיו כשנה מעצר בית מלא, שבמהלכם לא עבד הנאשם והיה במצב שבו לא יכל לפרנס את בני משפחתו, ואליהם התווסף עונש חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי והארכת המאסר על תנאי הקודם. לעניות דעתי, מבחינה זו, מטרות הענישה הושגו."

סוף דבר

46. אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. מאסר בפועל של 8 חודשים בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, אשר יימנו מיום מעצרו 19.12.16.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת אלימות כלשהי.
- ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום מיום שחרורו מהכלא.
- ד. פיצוי כספי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 45 יום מיום שחרורו של הנאשם 1 מהכלא ויועבר למתלוננים על פי פרטים אותם תמסור המאשימה.

נאשם 2

- א. מאסר בפועל של 4 חודשים בגין העבירות בהן הורשע.
- הנאשם יתייצב ביום 10.9.17 לריצוי מאסר בבית המעצר "ניצן" עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו ת.ז. או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377/36.
- מתקופת המאסר יקוזזו הימים בהם שהה הנאשם במעצר, דהיינו מיום 4.12.16 ועד ליום 28.2.17.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת אלימות כלשהיא.
- ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.
- ד. פיצוי כספי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 45 יום מהיום ויועבר למתלוננים על פי פרטים אותם תמסור המאשימה.
47. ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.
48. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.
49. זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשע"ז, 10/07/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

החלטה - בעניינו של נאשם מס' 4

גזר הדין בעניינו של נאשם זה יינתן בתאריך 16/7/17 שעה 08:30.

באחריות הסגור לעדכן הנאשם בדבר המועד הנדחה, וחובת התייצבותו לדיון.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשע"ז, 10/07/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה - בעניינו של נאשם 1

דרכונו של הנאשם 1 יוחזר לידין באמצעות אימו שלומית עטור דגמי.

לבקשת הנאשם אני מאפשר מפגש קצר עכשיו בביהמ"ש עם אשתו.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשע"ז, 10/07/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה - בעניינו של נאשם 2

אני נעתר לבקשת הנאשם ודוחה ביצוע עונש המאסר כך שיתחיל בתאריך 15/10/17.

על הנאשם להתייצב באותו מועד עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

עוד אני מורה על שחרור ההפקדות אותן הפקיד הנאשם בתיק מ"ת 47456-12-16, הסכום יועבר לידי סנגורו עו"ד איצקוביץ', בכפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקולים.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשע"ז, 10/07/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלדעלידיבתאלקשרי